

1

2018
14. årgang

Hjæreposten

**GUDS RIKE
hører barna til**

LEDER

Samhold gir styrke

Kunsten å knuse et samhold er formulert i et annet uttrykk: Splitt og hersk. Det forbinder vi gjerne med maktutøvelse og politisk intrigemakeri, men gjelder i alle sammenhenger der det er om å gjøre tappe motstanderen for kraft og styrke. Kanskje er det til og med slik at man da ved å være slu og listig kan beseire en antatt mye sterkere motstander. En analyse av tapte slag vil trolig ofte kunne peke på denne taktikken som en avgjørende faktor til hvorfor galt gikk galt.

Det er ikke få ganger jeg har passert bastionen til andre kristne forsamlinger, organisasjoner og menigheter at jeg har tenkt tanken: «Det er synd jeg ikke vet hvem de er, og vise versa.» Eller jeg har spurt meg selv: «Hva kunne det fått av konsekvenser hvis vi visste om hverandre eller lærte hverandre bedre å kjenne?» Ja, bare det å komme i Landvik kirke og se hvem som er der— reddøler eller hva det skulle være— så har det slått meg: Jasså gitt, så han er med på laget? Kanskje hun er en kristen, så flott! Det ansiktet har jeg da møtt et sted; så han er kanskje kristen han også? Da har jeg tenkt: «Vi hadde nok hatt mye å hente på å litt ofter slå pjalte våre sammen og løfte fram fellesskapet og samholdet, både for å oppleve styrken i samholdet, og for å motvirke at noen form for splittelse skal få etablere seg og tappe oss for krefter.»

Nå er det ikke slik at all gruppering og oppdeling skaper splittelse. Gruppedanning er også en effektiv arbeidsform, så lenge gruppenes fellesskap og samhold bevares. For da er det samhold vi praktiserer, og styrke vi erfarer, fordi vi tilsammen er et lag som kjenner hverandre og som søker å utnytte den samlede kraft som finnes i summen av evner, interesser og krefter.

Like vel tror jeg vi til en viss grad er blinde for at vår motstander— som alltid vil være på utkikk etter måter å svekke oss på— bruker splitt og hersk-metoden for å gjøre oss svake, tappe oss for krefter, hindre oss i oppgavene våre og dermed oppnå at vi taper der vi skulle vunnet. Ja, jeg tror sågar at vi legger til rette for våre egne nederlag og vår egen tilkorkoming som kirke og arbeidsfellesskap, fordi vi ikke oftere søker samling, om ikke annet så for å være føre var og stå bedre rustet om noen skulle prøve å slå kiler inn i fellesskapene våre.

Om vi ser oss tilbake er det ikke lite krefter som er gått til spille, fordi han som står Gud imot har evnet å splitte— og dermed herske— over større og mindre grupper blant Guds folk. På den måten har han mer eller mindre klart å lamme hele eller deler av et fellesskap.

Åpne dører og utstrakt hender, vennlighet og imøtekommenhet, invitasjon og gjestfrihet, raushet og inkludering er virkemidler vi kan bruke for å skape samhold og knytte bånd. Jeg er også av den tro at den solide platformen som et etablert samhold representerer, vil være til uvurderlig hjelp den dagen det røyner på og det blir viktig å forstå alt i beste mening.

Samtidig er jeg rimelig overbevist om at det i kjølvannet følger mye glede og oppmuntring, trøst og forsoning. En forutsetning for å lykkes tror jeg er at vi evner å løfte blikket litt ekstra og se opp og frem. Vi har, når det kommer til stykke, samme Herre og felles mål, og vi trenger hverandres støtte underveis, vi som sammen bekjenner at Jesus er Herre.

PEER RØDAL HAUGEN
REDAKTØR

Utgivelser i 2018:

Nr 2-2018 kommer 24. april. Materiellfrist 13. april.
Nr 3-2018 kommer 19. juni. Materiellfrist 8. juni.
Nr 4-2018 kommer 28. august. Materiellfrist 17. august.
Nr 5-2018 kommer 16. oktober. Materiellfrist 5. oktober
Nr 6-2018 kommer 18. desember. Materiellfrist 7. desember

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rødal Haugen
epost: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

KONTAKT Fjære menighet

Kirkefjener i Fjære
Håvard Backe
T: 90 18 18 19

Kirkefjener i Fjære
Helge Flaath
T: 91 78 35 17

Kirkefjener i Fevik
Kristine Grandalen
T: 98 81 77 56

Kateket
Kjell-Olav Haugen
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Musikalsk leder i Fevik
Kirsti Pedersen Haugen
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17 / 40

Kapellan for Fjære
Tore Laukvik
tl@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Barne- og ungdomsarb.
Ingvild Wangenstein Limm
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Organist i Fjære
Andrea Maini
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Daglig leder
Anne Marie Midtbø
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Menighetspedagog
Ingunn Melveit Olsen
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kirkegårdsarbeider
Rune Skomedal
T: 45 48 38 53

Sogneprest
Helge Spilling
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

FJÆRE MENIGHET, Fjæreveien 185, 4885 Grimstad
Sentralbord: 37090100 / 37090113

fast givertjeneste

Bli fast giver til Fjære menighet

De er enkelt og praktisk for deg som giver, og det gir menighetens arbeid blant barn og ungdom nødvendige, faste inntekter.

Du bestemmer

Selvsagt velger du selv hvor ofte og hvor mye du vil gi. For deg som bruker nettbank, kan du selv legge inn fast trekk der. Bruker du ikke nettbank kan du henvende deg til banken, og de vil hjelpe deg med å lage til et fast trekk. Du kan også betale med giro. Ønsker du å få tilsendt utfylte giroer, henvender du deg til menighetskontoret, tlf. 37090113.

Skattefri gave

Du kan få fradrag i skattepliktig inntekt for pengegaver til Fjære menighet. For å få fradrag må gaven være på minst kr 500 og maks kr 30 000 for 2017. For 2016 var det maksimale beløpet kr 25 000. Gaven må være forhåndsutfylt i selvangivelsen. For å innberette beløpet til Skatteetaten må menighetskontoret få oppgitt ditt personnummer.

Kontonummer: 2840.31.19581
Merkes: Fast givertjeneste, Fjære

Fjæreposten og «nei takk til reklame»

Det store spørsmålet er: «Hvis jeg merker postkassen med «REKLAME NEI TAKK!»— får jeg likevel Fjæreposten?»

Svare et at entydig JA, det skal du få!

Ikke alle har helt klart for seg hvordan det forholder seg med Fjæreposten i forhold til reklame, og hva loven sier om dette.

Dersom du ikke får avisa, og mistenker at det skyldes at du har merket postkassen med neitakk til reklame, så kontakt oss. Vi vil ta det videre med Norpost, som distribuerer Fjæreposten. Blir avisa borte fra postkassa di, så kontakt oss om det også.

Ifølge Markedsføringslovens § 17 omfattes ikke menighetsblad av begrepet «reklame». Forbrukerombudet sier bl.a. følgende i sin

veiledning om uadressert reklame og gratis-aviser: (...) Det at vurderingen av hva som regnes som «uadressert reklame» er avhengig av hvem som er avsender, innebærer at materiell som ikke er et ledd i «næringsvirksomhet» ikke vil rammes, for eksempel informasjon fra stat og kommune, menighetsblad og rene innsamlingsaksjoner fra veldedige organisasjoner. (...)

De hender fra tid til annen, heldigvis meget sjelden, at noen kontakter oss med beskjed om at de ikke vil ha Fjæreposten i sin postkasse. Slike henvendelser tar vi seriøst, og ber vår distributør om ikke å legge Fjæreposten i disse kassene. Det med medfører en ekstrarutine for distributøren, men de gjør sitt aller beste for å etterkomme et slikt ønske.

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

www.fjæreposten.no er Fjære menighets nettside.
Der finner du nyttig informasjon om menigheten og om arrangementer.
I tillegg finner du der også alle tidligere utgaver av Fjærepostens papirutgaver fra 2005 og fram til sist utkomne avis.

Døpte

Trosopplæring i Fjære menighet fra 0 - 18 år

Sondre Bjønnum Asphaug
Døpt i Fjære kirke 26. desember

Leo Kirchner Bråten
Døpt i Fjære kirke 14. januar

Tobias Lien Olsen
Døpt i Fjære kirke 28. januar

Elias Westergren Wedø
Døpt i Fevik kirke 28. januar

«La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Bildeglimt fra Julenattinéen
Foto: Kjell-Olav Haugen

Døde

Elia Bang
Tor Inge Weigner
Thor Winther
Kåre Arild Pettersen
Freddy Olsen
Hildur Ovarda Fløistad
Marline Rasmussen
Ragna Andrea Strøm
Liv Synnøve Nybø Stormoen
Arne Haugen
Henry Helås
Harry Egeland
Normann Sannæs
Inger Sofie Frogner
Hans Martin Amundsen
Jenny Marie Hestmyr
Kristiansen

MÅ HERREN
VELSIGNE DEG
OG BEVARE DEG,

HERREN LA SITT
ANSIKT LYSE OVER
DEG OG VÆRE
DEG NÅDIG,

HERREN LØFTE SITT
ÅSYN PÅ DEG
OG GI DEG FRED!

Trosopplæring i Fjære menighet fra 0 - 18 år

FRA MENIGHETSPEDAGOGEN

Verdien av et menneske

Hvem eller hva bestemmer verdien til et menneske? Er det penger? Utdannelse? Jobb? Familierelasjoner? Antall venner på facebook? Utseende? Om du er snill eller slem? Det er ikke så vanskelig å si nei til disse forslagene. Men i praksis kan det være verre. Har menneskene som står oss nærmest mer verdi enn andre? Hva med dem som er alene? Hva med eldre, eller de som er syke og sengeliggende, som ikke lenger kan gjøre noe nytte for seg. Hva med det ufødte liv, eller mennesker med en funksjonshemming? Er de bare verdifulle for de som står dem nærmest, i kraft av familierelasjonene? Eller har mennesker egen verdi uavhengig av ytre eller indre faktorer? Ja, sier vi. Men hvem eller hva er det som gir oss verdi, og er den lik for alle?

I det hellenistiske og romerske riket var mennesker delt i klasser med nedvurdering av de svake og ufullkomne. Da kristendommen kom med lik verdi for alle mennesker, var dette en ny tanke. Tusen år senere hadde den kristne troen spredd seg til Norge, og dette menneskesynet brøt med eksisterende normer og holdninger.

I dagens samfunn og i media er det stort fokus på det å være vellykket og populær. Vi har alt vi trenger. Vi trenger ikke lenger Gud, tror vi. Når Gud skyves ut på sidelinjen, mister vi noe veldig viktig. Den oppvoksende generasjonen kalles «generasjon perfekt». De virker tilsynelatende vellykkede. Dagens unge drikker mindre enn tidligere generasjoner, de er flinke og fornuftige, gjør mer lekser, trener og er engasjerte på mange ulike arenaer. Men medaljen har en bakside. De unge går med følelsen av aldri å prestere godt nok, se bra nok ut, være bra nok. «Dagens unge strever med sin psykiske helse. Det står verre til med sjelen enn med kroppen,» står det å lese i tidskrift for den norske legeforening. Hva har skjedd med de unges oppfattelse av egen verdi? Det er fort å falle i grofta: Vi er det vi gjør, eller vi er slik vi liker å fremstå. Med dagens sosiale medier kan hver enkelt skape et bilde av seg selv slik man ønsker å fremstå, et image!

I følge Bibelen er vi imidlertid alle skapt i Guds bilde, med en uendelig stor verdi. Vi er skapt, ønsket, planlagt og elsket av Gud. I salmenes bok 8,4-7, står det: «Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingrer, månen og stjernene som du har satt der, hva er da et menneske, siden du kommer det i hu, et menneskebarn, siden du tar deg av det? Du gjorde ham lite ringere enn Gud og kronet ham med ære og herlighet. Du gjorde ham til herre over dine henders verk, alt la du under hans føtter.»

Vi speiler oss i et bilde av hvordan vi tror andre ser oss. La oss forsøke å få øye på hvordan Gud ser på oss. For Gud formet og dannet oss i mors liv, kjente han oss (Jer. 1,5). Han kjenner hvert hårstrå på hodet vårt (Matt. 10,30). Med evig kjærlighet har han elsket oss (Jer.31,3).

INGUNN METVEIT OLSEN
MENIGHETSPEDAGOG

BIBEL quiz

- Hvor mange Johannes-brev er det i Bibelen?
1) Ett X) To 2) Tre
- Hvem skrev de fleste av bøkene i Det nye testamentet?
1) Johannes X) Paulus 2) Peter
- Hva er større enn både tro og håp?
1) Kjærlighet X) Troskap 2) Kunnskap
- I hvilken by ble Paulus hjulpet av Ananias?
1) Tarsos X) Jerusalem 2) Damaskus
- Hva betyr ordet: «evangeliet»?
1) Frelse X) Gode nyheter 2) Et nytt liv

Riktige svar:
1. X
2. X
3. X
4. X
5. X

Glimt fra gudstjeneste for små og store

Sang fra små struper

«Hvor er du Krølle, mitt lille lam. Hvis du meg hører så kom nå fram. Gjeterens hjerte sørger så, lammet han elsker er borte nå.»

INGUNN METVEIT OLSEN
tekst & foto

Små barnestemmer synger sangen om lammet som forsvant med glede i hjertet og forventning i ansiktet. De vet hva som skal skje når sangen er ferdig: «Krølle? Krølle, hvor er du?» Hvor kan det lille lammet ha

gjemt seg i dag. Er den oppi kurven, på pianoet, under genseren? Det er like spennende hver gang.

Gjentagelse er viktig for barn. Derfor synges mange sanger om igjen og om igjen. Sangpedagog, og leder for barnesang, Ellen Halvorsen Lervold, krydrer sangsamlingene med både nye sanger, og kjente, kjære

sanger, rim og regler, dans, bevegelsessanger, rytmeinstrumenter, og ofte en bitt-eliten bibelfortelling på stor-skjerm.

Barnesang er fint for hele familien, også besteforeldre. Det er hyggelig å gjøre noe sammen på tvers av generasjoner. Barna, som er i alderen 1-6 år, koser seg i trygge omgivelser med andre barn, foreldre, middag og sangstund. Og det hender vi ser en tåre i øyekroken på foreldre

og besteforeldre. «Det er så rørende når barna synger!».

Her er det også tilbud om middag i forkant av sangsamlingen fra kl. 16.00. Det er praktisk å hente å barn i barnehagen og komme rett til ferdig middag. Middagen koster 20 kr pr. person, og menyen varierer fra pølser eller hamburgere, til fiskepinner, lapskaus, eller pasta. Her kan du betale kontant eller med vipps. Du kan melde deg på til middagen innen kl. 14.00 på

mandagene på facebook: Supermandag på Fevik. Men det er også lov å komme uanmeldt. Sangsamlingen starter ca. 16.40, og noen velger også å komme direkte til samlingen.

Barnesang hver mandag (utenom i skolens ferier) i Fevik kirke kl. 16.00. Men en gang i måneden er det familiekubb, med oppmøte kl. 16.30. Velkommen til mange hyggelige samlinger!

det skjer SNART

4-ÅRSSAMLING i Fevik kirke tirsdag 13.2 kl. 17.30. Her får du møte dukkene Frank og Fia, og menighetsarbeider Ingvild W.Limm og menighetspedagog Ingunn M. Olsen som synger, leker og forteller bibelfortelling. Kanskje det blir en liten overraskelse også.
FAMILIEKLUBB i Fevik kirke 13.3 og 16.4. Vi starter med sang og lek kl.16.30, middagsservering kl.17.00, og minikonserert med Elle melle mini og Tween.
FAMILIEGUDSTJENESTE i Fevik kirke palmesøndag 25.3 kl.11.00.
TÅRNAGENTHELG for 8-åringer lørdag 21. og søndag 22.4 i Fjære kirke.
SKAPERVERKSTED i Fevik kirke og konsert i Fevikparken lørdag 26.5.

Fra fjorårets arrangement

det skjer FAST

AKTIVITETSOVERSIKT

BARN OG UNGE

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandag kl. 18:00
ALFSAM, FJÆRE
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18:00-20:00
SØNDAGSSKOLE, VIK
Vik bedehus hver søndag kl. 11:00-12:00
FREDAGSKLUBB PÅ VIK, se evt. under «det skjer snart»
BARNESANG 0-6 ÅR, FEVIK
Fevik kirke hver mandag kl. 16:45-17:30
Middag fra kl. 16:10-16:40
ELLE MELLE OG JOY PÅ FEVIK
Elle Melle Mini hver mandag kl. 17:45-18:30
Elle Melle Tween hver mandag kl. 18:30-19:45
Joy hver tirsdag kl. 18:30-19:45
SØNDAGSSKOLE / BS-AGENTENE, FEVIK
Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00
JENTEFORENING, HESNES
Hesnes bedehus, for ca 4 år og oppover annenhver tirsdag kl. 17:30-19:00
GUTTEFORENING, HESNES
annenhver onsdag, for 4. klasse og oppover
FREDAGSKLUBB, HESNES
annenhver fredag for 5.-7. klasse

VOKSNE

MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09:00
PROKOR, FEVIK
øving onsdager i Fevik kirke kl. 20:00-22:00
FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell onsdager kl. 19:30
ELDRETREFF, VIK
på Vik bedehus kl. 16:00 hver fjerde tirsdag i mnd.

«Kan huske...»
KJELL-OLAV SER TILBAKE

40 år med ungdomsarbeid i Fjære menighet

Underholdning i Ranvika

FMU hadde i mange år ansvaret for arrangementet i Ranvika på Fevik. St. Hans i Ranvika var for Fevikfolk godt kjent og det var tradisjonen tro mange som samlet seg der St. Hanskvelden.

Vi hadde forskjellige konkurranser i løpet kvelden, og en hovedkonkurranse. Et år hadde vi fått låne en slik stav som man hopper med på fridrettsbanen. Oppgaven var å hoppe lengst ut i vannet. Vi hadde vært ute hos handelstanden og fått flotte premier, så interessen for å prøve — med stor sjanse for å bli blaut — var overraskende stor. Det ble kåra vinner både i dame- og herreklassen.

Så et år fant vi på at vi skulle arrangere «Ta sjansen», etter modell fra Holmekollen. Vi gikk i gang med å lage en rampe og inviterte alle som ville til å lage båter og melde seg på.

Mange ungdommer la mye arbeid i båtene og det ble et visst press på oss ledere om at vi måtte stille med en båt. Vi greide ikke stå mot presset. Ideer ble kastet fram og vi endte opp med at vi skulle bruke en gammel seng som ramme for prosjektet. Vi bygde sider på senga og kalte den «Veritassen». Alle lederne skulle sitte oppi, Kjell-Olav Haugen, Kai Nærdal, Reidar Nørsett og Bjørn Reiersølmoen. Vi prøvde litt, men fikk ikke prosjektet til å bli tilstrekkelig. Den gode ideen dukket opp. «Vi skrur hjul på senga». Som tenkt så gjort. Vi hadde fått så liten tid at å prøvekjøre var en umulighet. Heldigvis hadde vi fått kommunelege Ottar Mørtrø til å være tilstede i tilfelle noen av ungdommene skulle skade seg. Han plaserte seg til mye latter i en robåt litt utenfor landingsområdet i fullt legetstyr. Stunden var kommet. En etter en kom de rare farkostene skliene utfor og i vannet, det gikk kjempesint. Så var det vår tur, jeg fremst og Bjørn som var tyngst bak.

Vi var ikke så høye i hatten, men under ivrige heiarop satte vi utfor. Det vi hadde glemt i vår iver var at senga var butt foran. Da vi traff vannet ble det bom stopp, senga reiste seg og alle svevde ut av senga og i vannet. Det var et kaos uten like, senga gikk i oppløsning og Bjørn havnet under senga. Forkavet kom vi oss til overflaten, vi så på hverandre og oppdaget at Bjørn blødde fra hodet. Han måtte svømme bort til legen som var på plass, og ferden gikk videre til legekantoret for syng. Han hadde fått en spiker i hodet eller at senga gikk i oppløsning. Vi fikk oss en skikkelig skrekopplevelse, men for publikum var det topp underholdning.

Erun Reinhardsen og Amalie A. Delin

FMU'ere på vinterføre

SERINE S. SOLBERG
tekst & foto

FMU har igjen vært på vintertur. Fredagen gikk til kjøring, kveldsmøte og gøye leker. Lørdag ble det en flott tur til Vrådal, etterfulgt av

taco, kveldsmøte, underholdning og Nikodemuskro. På søndag dro den noe trette ungdommen til Gautefall på grunn av mye vind i Vrådal. Her var der veldig fine ski-forhold!

Selv om det var litt færre

deltagere enn tidligere år, ble det en veldig koselig tur!

Neste tur med FMU går til Tyskland i begynnelsen av august, det skal vi være i Center Parks i omtrent en uke. Vi gleder oss!

Eneste deltaker i klassen 60+, Kjell-Olav Haugen

Erlend Gunstveit og Fannie S. Andreassen

det skjer SNART

SCENEN ER DIN

FMU-huset 17. mars 19.00

En kveld for de litt eldre

Vil du fremføre noe fra scenen, så kontakt Kjell-Olav Haugen. Lag-QUIZ

påskan
I ORD OG TONER

Fjære kirke 2. påskedag kl. 19.30

Medvirkende:

Tore prest, Kirsti P. Haugen, Peer R. Haugen,
Torun Fløistad Rike, Ingeborg Larsen,
Elias Songe, Erlend Gustveit,
Jenny Zithulele Haugen, Trygve Songe m.fl.

Topland Begravelsesbyrå

— en verdig og personlig gravferd

FRANK HAUKELAND
Hele døgnet: Mob. +47 481 84 403 / Tlf. +47 370 40 676
epost: frank@toplandbegravelsesbyraa.no

Bergemovn. 15, 4886 Grimsstad www.toplandbegravelsesbyraa.no

VIKKE GRAVFERD

Tore Konnestad
Begravelsesbyrå AS

Tlf. 915 52 003

HELE SØRLANDET

Byglands
Begravelsesbyråer

Himle
Begravelsesbyrå

May Wenche Himle

Tlf. 901 32 261

Et verdig og rimelig alternativ.

Prisinfo.: www.byglands.no

CONRADI
BEGRAVELSESBYRÅ
ETABL. 1917

Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

Innesøvere: Torje og
Trond Magna Teistedal

www.conradi.as

VIKKE GRAVFERD

Presenter ditt firma i

fjærrposten

Vi trenger deg,
og kanskje
trenger du
oss?

PER DAN KNUTSEN

Tryllekunstneren med de mange hattene

Mange som har vært i kontakt med FMU har også møtt på illusjonisten Perdano. Kjell-Olav Haugen forteller at samarbeidet med Perdano startet langt tilbake i tid, da FMU hadde ansvaret for Ugland sin juletreffest på gamle AID og Perdano hadde trylleshows. Men tryllekunstneren Perdano bærer bare én av gründerens mange hatter.

PEER RØDAL HAUGEN
tekst & foto

— Per Dan har også hjulpet oss med gevinster og premier til mange arrangement, forteller Kjell-Olav. Kanskje vel så viktig er alle trylletriksa kate-

keten har lært fra illusjonisten, og siden opptrådt med for konfirmantene.

Landhandlersønnen

Men Perdano er bare ett av navna på denne mannen. Og illusjonist er bare én av hattene

han kan ta på eller som han har brukt i åras løp. Mannen heter egentlig Per Dan Knutsen (64) og er kanskje best kjent for dagens befolkning i Grimstad som Kong Kurs himself. Opprinnelig er Per Dan landhandlersønn fra Dypvåg

og har sånn sett bare tatt foreldrene yrke til et nytt nivå med foretaket Kong Kurs, som pr dato omfatter en håndfull butikker og store lagere i Grimstad og Kristiansand. Han driver altså både detaljhandel og som leverandør.

Foreldrenes landhandel gikk konkurs i 1958. Da var Dypvåg et fraflyttingssted og kommuneadministrasjonen én person. Med postkontoret som nabo var butikken det egentlige kommunesenteret.

— Det var sparsomme greier etter konkurransen, forteller han.

— Dengang var man ikke kvitt gjelda selv om man gikk konkurs. Men vi overlevde. I 1966 startet foreldrene opp en sommerbutikk for å betjene en økende turiststrøm. Per Dan jobbet der i sommerferien. Fra 1973 var både han og kona Turid studenter på realfag i Oslo og var med og drev butikken.

Realfagslæreren

Det er kanskje mindre kjent blant publikum at illusjonisten har hovedfag i kjernefysikk (om stråling) og en utvidet cand.real. med hele pakka av realfag: fysikk, kjemi, matematikk, biologi, astronomi og litt data.

— Matematikken interesserte meg tidlig. Alt i 3. klasse var jeg ferdig med bøkene for 7. klasse. Så å studere realfag var et naturlig valg, selv om det var det eneste studiet hvor søknadsfristen ikke var gått ut, da vi fant ut vi bestemte oss. Jeg har aldri planlagt noe videre. Veien er blitt til i farta, forteller han. Yrkeskarrieren starta med undervisning, først på medisin på Universitetet i Oslo, men parets ønsket seg tilbake til Sørlandet. Det var vrient med jobb på den tida, så de valgte å leie hus i Lillesand for å ligge sånn nogenlunde midt i lende med tanke på å søke undervisningsjobber over hele Sørlandet.

— Første jobben var på Katta i Kristiansand og ADH (distrikthøgskolen). Seinere har han undervist både på ungdomsskolen i Grimstad, på

Fagskolen, Dahlske og HiA, men for om lag femten år siden ga han seg med undervisning.

Showmannen

Tryllingen hadde han holdt på med helt fra han var liten gutt, men fikk seg etter hvert et navn som Perdano.

— Hva kunne Perdano skilte med?

— Oppdragsgivere spurte alltid om en kunne det og det, og «svevende dame» og «sage dame i to» var slike nummer, så de måtte jeg lære meg.

Da måtte kona til pers!

Gjennom tryllingen hadde han mye kontakt med flere kjøpesentre, men opplevde det etter hvert som rein prostitusjon å holde trylleshows på steder der publikum ikke hadde omgivelser til å sitte ned og følge med over tid.

Derfor starta han med ballongfigurer, som han hadde sett i utlandet. Han fikk tilgang på både materiell og opplæring — det var stort i USA — og skaffa seg en karriere på det. Det neste ble vareshow. Først var han innleid av dem som eide varene, for han selv begynte å holde vareklumpen selv. På mindre steder var det en for krevende jobb for arrangører å skaffe varene, så det var enklere å få jobbene når jeg sto for det selv. Etter en stund følte han at stemmen hans satt i veggene på de sentrene han jobbet mye.

— Et par småjenter stoppet meg en gang for å spørre om klokka. «Er det du som er stemmen?» spurte de.

Vareshowene utviklet seg til reiseshow for Colorline og sommerturné rundt på campingplasser for både Colorline og mange andre store aktører med produkter som passet for sommershow.

— For Colorline hadde vi en tilhenger vi dro rundt på, som så ut som en liten ferge. Den ble sliten etter hvert, og var også stor og tung å dra rundt på. Så jeg tegnet en fem meter lang oppblåsbar utgave av SuperSpeed og fikk den laget i

Tyskland. 150.000 kroner tror jeg den kosta å få laget. Men den var mer hendig enn hengeren og fungerte godt som blikkfang. Litt seinere oppdaget jeg den tilfeldig på en kinesisk nettside. De hadde den som skyteobjekt på sida si over ting de kunne lage. Jeg kontaktet dem og fortalte det var min ferge, som de hadde laget for firmaet i Tyskland. Jeg bestilte fire stykk fra Kina til prisen av én fra Tyskland. Å lære opp og administrere folk til slike sommershow ble en del av geschäften.

Kong Kurs

— Men denne Kong Kurs-greia, hvordan startet den?

Han ler av det minnet.

— På Evjemoen. Forsvaret skulle legge med flere leire og selge unna mye utstyr. Da Evjemoen skulle tømmes var det flere tusen mennesker der på auksjon. Jeg hadde kjøpt noen paller med regntøy og støvler. Det minka med folk, men da kom det en beskjed på høytaleranlegget om at de hadde en auksjon igjen. Jeg kom til etter at budene hadde startet og hørte han ved siden by noenogtjuetusen. «Hva er det dere byr på?» spurte jeg. «Kiosken» fikk jeg til svar. Ok, tenkte jeg, kan de by så kan jeg, og heiv meg på, og fikk tilslaget på «kiosken» på 38.000 kroner. «Kiosken» viste seg å være kallenavnet på depoet — 19 trailerlass med militærtøy etc. Det kosta meg 200.000 kroner å frakte det vekk fra Evje. Så mye hadde jeg ikke lager til, men fikk leid et jorde, lagt tinga på paller og dekket det til, inntil jeg klarte å skaffe lagerplass.

En stund solgte han slike militæreffekter selv, men bestemte seg for ikke å ha det i butikken, fordi det gav et image av brukbutikk han ikke ønsket og særlig fordi det luktet i hele butikken når han tok dem inn.

— Planen med butikkene har hele tiden vært å selge tomt og så stenge.

Han har leid midlertidige lokaler og solgt unna med tanke på kvitte seg med alt. Så har det oftest blitt igjen en rest, som ble til en nyåpning med litt nye varer for å holde butikken frisk. Slik har det balla på seg til det Kong Kurs han har idag.

— Men nå er planen å slutte for godt?

— Ja, det er planen, bare jeg finner en kjøper. Men det er mye varer, antakelig 30 trailerlass tilsammen.

Vi rusler gjennom et sant virvar av kasser i lokalet i Grimstad. Nå leier han det

Per Dan i kjent positur i butikken i Grimstad, og med et av sine egenproduserte bilder

bare for kort tid av gangen, og vet ikke hvor lenge han kan bli værende. Foreløpig ut mars.

— Vet du hva som er hvor?

— Ja, så sant ingen har flytta det etter at jeg plasserte det.

Jeg ler høyt på en kasse, og han vender umiddelbart blikket mot riktig sted oppe i en reol. Joda, han vet hva han har og hvor.

I og om media

I det siste har det vært noen faksimiler av hans gamle berdrifter. For 25 år siden kjørte han i blinde fra Arendal til Kristiansand, med politifølge i bilen.

— Det er det mange som har grubla mye på, smiler han.

— Det stuntet har jeg fått kommentarer på nesten daglig, i alle fall mer enn 365 ganger i året....

Omtrent samtidig med bilturen «forutså» han resultatet på tippekupongen i forbindelse med Gimle-messa, leste det inn på et bånd og overleverte det til politiet. Han sendte også inn en kupong med resultatene. Kupongen gikk inn med over 20.000 kroner som han gav til Kjetil Mo-løpet i Lillesand. Det var god reklame for meg, så det var ikke bare for å være snill.

— Men disse «klarsynt»-stuntene førte med seg et ras av henvendelser fra folk som skulle ha meg til å forutse det ene og det andre. Hvor lenge de skulle leve og slikt. Det tok helt av. Det ble ubehagelig, så jeg måtte få en slutt på det, forteller han.

Han ordnet det med å tippe et helt usansynlig på et cupfinale-resultat. Da stilnet det.

— Mener du selv at du er klarsynt?

Han drar på det, og forteller om et par andre hendelser.

— Av og til har jeg hatt en rar følelse... Men det er vel kanskje helst som Turid sier: Noen ganger har en flaks...

Det er mye som engasjerer denne allsidig mannen.

— Noen vil sikkert stemple meg som en gammel grinebiter. Jeg har tenkt jeg kanskje skulle etablere avisspalten «Grynt fra gyngestolen» ler han.

Avholdsmannen reagerer hoderystende på avisspalter som «se hvem som var på byen i går».

— Det skal liksom være normalt å være full på byen, og edru det motsatte.... Utsagn som at folk må slutte å oppføre seg uregret i fylla. Folk må jo ikke bli overrasket over at alkoholen virker, at den svekker vurderingsevnen, og at det er å kutte ut drikkinga som må til. Jeg er ikke avholdsmann av prinsipp, men jeg har hatt en del å gjøre med folk som har hatt problem med alkohol, og jeg har sett alkoholen ødelegge studiene for folk som ikke fikk det til.

Han liker heller ikke at hele humorbransjen omtrent pr definisjon dreier seg om å henge ut andre, samtidig som det snakkes stort og følelseladet om å få slutt på mobbingen i skolen.

Han har selv vært på foredragsturné for ulike yrkesgrupper, med temaet «humor i kommunikasjonen».

Maleren

— Men nå skal du male, har vi fått vite?

— Det var nå bare avisas måte å sitere meg på... Jeg har alltid vært opptatt av kunst, og

har malt fra jeg var liten, i perioder. Jeg fikk noen bilder med på en vandrestilling da jeg var 16-17, og det var stas. Men jeg ser ikke på meg selv som kunstner. Jeg lager bilder, og synes det er fint når folk liker dem. Å få skryt er fint!

Bildene han stilte ut i Bryggekapellet nylig blir til i en prosess hvor det inngår håndmalte lerreter, som han avfotograferer og bearbejder videre digitalt. Hvis noen liker det de ser i bildet mitt, er det viktigere enn måten det er blitt til på. Jeg er mer fascinert av folk som tydelig behersker det de holder på med. Utstillinga i Bryggekapellet var forresten en hyggelig opplevelse, hyggelige mennesker og fine tilbakemeldinger. Selv om jeg aldri hadde tenkt å stille ut, så sa jeg ja til slutt.

— Illusjonisten vet at alt er ikke bare slik det ser ut, det er noe mer... Ser du en skaper bak tilværelsen?

— Jeg omgås mange kristne, og skulle gjerne vært troende til mye, smiler han. Vi er ikke i stand til å fatte eller forstå noe så stort som universet eller se inn i The Big Bang og forstå. Det blir bare tøys. De fleste mennesker klarer ikke fatte stort mer enn tallet ti. Så blir det abstrakt. Det viser seg tydelig i styre og stell. Skifte av ei lyspære kan diskuteres i timesvis, mens bruken av noen millioner kan det være stor enighet om.

Mannen

— Du lever nøkternt selv om du ligger på inntektstoppen ifølge avisene.

Per Dan er sjelden å se i dress — oftere i joggebukse.

— Men jeg har dress hjemme, gliser han.

— Jeg tenker jo av og til at jeg skulle hatt på meg noe annet.

— Drivkraften har alltid vært å få noe til. Det kan forveksles med grådighet. Men når du driver som kremmer og får det til, så tjener du penger. Jeg har en ryddig og god økonomi, og har aldri lånt et øre. Derfor finnes det ingen kreditorer som kan banke på. Hvis det fantes noen slike ville jeg hatt bekymringer. Det er heller helsa som bekymrer, innrømmer han.

— Den har vært dårlig lenge og gir meg en del plager.

Det også er medvirkende til at han ikke legger så mange langtidspaner, men forsøker å konsentrere seg om her og nå.

— Bekymringer for helsetilstanden kan ta makta fra en. Det prøver jeg å håndtere ved å være aktiv, holde på med noe stort.

— Tenker du mye på døden?

— Jeg tenker nok mer på den siste tida før døden, på smerter og det å kanskje ikke kunne fungere som før...

— Illusjonisten vet at alt er ikke bare slik det ser ut, det er noe mer... Ser du en skaper bak tilværelsen?

— Jeg omgås mange kristne, og skulle gjerne vært troende til mye, smiler han. Vi er ikke i stand til å fatte eller forstå noe så stort som universet eller se inn i The Big Bang og forstå. Det blir bare tøys. De fleste mennesker klarer ikke fatte stort mer enn tallet ti. Så blir det abstrakt. Det viser seg tydelig i styre og stell. Skifte av ei lyspære kan diskuteres i timesvis, mens bruken av noen millioner kan det være stor enighet om.

Per Dan forteller litt om møter med forskjellige mennesker opp gjennom åra, som har hatt sine ting å slite med.

— Er du sosialt aktiv, som en aktør?

— Jeg er med å drive filatelisklubben, men er ikke med i noe a la Lions eller noe slikt. Jeg har mer hatt kontakter én til én, sånn som det har falt seg. Sånn har det vært helt fra tida som underviser, da det kunne gå uker uten at vi hadde kvelden for oss selv.

Det var det med illusjonen: Alt er ikke helt slik det ser ut. Så også med Kong Kurs.

Hvem er Jesus for deg?

LEKPRESTENS
små funderinger

Fra filmen «The Bible» av Mike Burnett

Da de dro videre, kom han til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham i huset sitt. Hun hadde en søster som het Maria, og Maria satte seg ned ved Herrens føtter og lyttet til hans ord. Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun kom bort til dem og sa: «Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg.» Men Herren svarte henne: «Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»

Luk 10,38-42

I høst var vår familie med på en familieretreat på Lia Gård i Hedmark. Retreaten var lagt opp med opplegg for ungene, mens de voksne skulle få tid alene sammen med Jesus. Jeg skal innrømme at det i starten høstes litt underlig ut. Men vi ble satt på sporet gjennom noen gode tekster fra Jesu liv, blant annet denne om Marta og Maria, og med noen spørsmål som fikk oss til å vende blikket innover. Men kanskje aller viktigst var setningen, som ble gjentatt mange ganger, «Jesus er der du er».

Og nettopp denne setningen klistret seg fast hos meg. For hvor lett er det ikke å tenke at vi må finne Jesus, vi må søke etter han, vi må klatre opp til ham? Mens i virkeligheten er han med oss hele tiden, spørsmålet er vel heller om vi ser ham og lar han få plass.

Jeg fikk ikke noe nytt møte med Jesus på Lia, men

jeg har fått ham mye nærmere etterpå. Vi sier ofte at han flytter inn i vårt hjerte når vi tar imot Jesus, og selv så rart det kan høres ut så var det det som ble det gode møte for meg med Jesus – i mitt eget «hjerte». Jeg fikk større forståelse for at det er gjennom å holde sin sjel ren at Jesus får skinne gjennom oss. Og når ting blir litt vanskelig, når jeg blir mer opptatt av hva jeg selv kan klare og tenker at andre må se hvor flink jeg er, tar jeg igjen frem Jesu møte med Marta og Maria i tankene og prøver å pusse av den skitten som legger seg utenpå meg for å dekke over Jesu stråler.

Vi er alle forskjellige, Gud har skapt oss sånn, og uansett hva som skjer så er Jesus der. Spørsmålet vi kan stille oss er hvordan vi er i Jesu nærvær? Er vi som Marta eller som Maria?

I Jesu samtale med søstrene er det ingen fordommelse, men mer en rettleiding om at vi ikke må glemme å lytte. Ikke glemme å sette av tid for det Jesus vil si oss.

Jeg har lært meg å lytte på nytt. Det er ikke lett når andre ting lokker og spennende ting kommer som perler på en snor. Men valget om å lytte til det Jesus vil si er noe jeg må prioritere. Jeg må velge bort noe annet, jeg må gi avkall på noe av det verden tilbyr. Jeg må la Jesus få skinne ut av meg, så andre kan se ham og ikke dekke meg til for å prøve og være en annen enn meg selv.

En rød tråd igjennom Paulus sine brev er nettopp dette: Som menneske må jeg bli svak, så min tro kan

være sterk. Jo mer jeg kan skinne for Jesus, desto mindre blir egoet i fokus.

Lever vi som et drivhus i vår tro som lyser opp mørket utenfor?

Lar vi Jesus få prege våre liv, våre valg, våre samtaler, vår egentid?

I salmeboka har vi en flott salme som bygger på Jesu ord i Getsemane. Den står på nr 634.

Teksten er av Vidar Kristensen og melodien av Per Aamodt Tveit. Første verset er som følger:

*Den vanskeligste bonnen å be med ærlig sinn er bonnen: La din vilje skje!
For egenviljen blander sitt eget ønske inn, og overfor Guds tanker er viljen ofte blind.
Men, Herre, gi meg motet til å be:
La din vilje skje!*

Jesus lover oss ikke gull og glitter, karriere og lotto gevinst. Han ber oss ikke om å prestere, men sette av tid, slik som Maria, for ikke å glemme hva som betyr mest her i livet. Vi må fokusere på den viktigste gaven. Gaven Han kom med, gaven Han ga oss ved å gi sitt eget liv. Kun Han gir oss det evige livet!

Livet før evigheten gir oss mange utfordringer, men også gode stunder.

Skinner Jesus igjennom ditt liv? Kanskje det er på tide å kjenne etter hvem Jesus er for deg?

God fastetid!

SALMEN NORSK SALMEBOK NR 117 • TEKST: Paul Nilsson /OVERSATT: Eivind Skeie • MELODI: Hos A. Arrebo

Se, vi går opp til Jerusalem
i hellige fastetider
og ser hvordan Jesus,
Guds egen Sønn
i stedet for syndere lider.

Se, vi går opp til Jerusalem.
Hvem deler vår Herres smerte?
Hvem våker med Jesus
i verdens natt
og bærer hans sorg i sitt hjerte?

Se, vi går opp til Jerusalem,
til Frelserens kors og pine,
til Lammet som ofres
for verdens skyld,
for syndene dine og mine.

Se, vi går opp til Jerusalem,
til byen med glans og ære,
for Frelseren sa oss
at der han er,
skal vi ved hans nåde få være.

Velkommen til kirken gudstjenester & arrangement

FJÆRE kirke

14.02.	19:30	Fastegudstjeneste v/Helge Spilling. ProKor deltar
15.02.	09:00	Morgenmesse v/Tore Laukvik
18.02.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
22.02.	09:00	Morgenmesse v/Helge Spilling
25.02.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
01.03.	09:00	Morgenmesse v/Helge Spilling
04.03.	11:00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland
08.03.	09:00	Morgenmesse v/Hjalmar Bjerga
11.03.	11:00	Gudstjeneste v/Tore Laukvik
11.03.	19:30	Konsert med Fjære kammerkor; Mozarts requiem
15.03.	09:00	Morgenmesse v/Tore Laukvik
18.03.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
22.03.	09:00	Morgenmesse v/Helge Spilling
29.03.	19:30	Kristi Himmelfartsdag gudstj. v/Tore Laukvik
30.03.	11:00	Langfredag gudstjeneste v/Tore Laukvik
01.04.	11:00	Høytidsgudstjeneste v/Vidar Øvland
02.04.	19:30	Påskens i ord og toner
05.04.	09:00	Morgenmesse v/Vidar Øvland
12.04.	09:00	Morgenmesse v/Helge Spilling
15.04.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling

FEVIK kirke

18.02.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
04.03.	11:00	Gudstjeneste v/Tore Laukvik. Søndagsskole
18.03.	11:00	Gudstjeneste v/ Hjalmar Bjerga. Søndagsskole
25.03.	11:00	Gudstjeneste for store og små v/Tore Laukvik
01.04.	06:45	Påskemorgen på Hasseltangen
01.04.	11:00	Høytidsgudstj. v/Tore Laukvik. ProKor deltar.
08.04.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling. Søndagsskole
15.04.	11:00	Gudstjeneste v/Tore Laukvik. Søndagsskole

1. SØNDAG I FASTETIDEN • 18. FEBRUAR

21 Fra da av begynte Jesus Kristus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp. 22 Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham: «Gud fri deg, Herre! Dette må aldri hende deg.» 23 Men Jesus snudde seg og sa til Peter: «Vik bak meg, Satan! Du vil føre meg til fall. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som mennesker vil.»

Matt 16,21-23

LESETEKSTENE

1 Mannen var sammen med sin kvinne Eva, og hun ble med barn og fødte Kain. Hun sa: «Jeg har båret fram en mann ved Herrens hjelp.» 2 Siden fødte hun Abel, broren hans. Abel ble sauegjeter, Kain ble jorddyrker.

3 Da det var gått en tid, hendte det at Kain bar fram for Herren et offer av åkerens grøde. 4 Også Abel bar fram et offer, av de første fødte dyrene fra småfeet og av fett på dem. Herren så med velvilje på Abel og offeret hans, 5 men på Kain og hans offer så han ikke med velvilje. Da ble Kain brennende harm og så ned.

6 Herren sa til Kain: «Hvorfor er du harm, og hvorfor ser du ned? 7 Hvis du vil gjøre det gode, kan du se opp, men hvis du ikke vil gjøre det gode, ligger synden klar ved døren. Den ønsker makt over deg, men du skal herske over den.»

1 Mos 4,1-7

TRENGER DU KIRKE-SKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

FJÆRE KIRKE

Beth Løzhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

FEVIK KIRKE

Norman Risholm, Fevik, tlf. 90787218

STØTT
Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Trolldalen øst 15, Fevik
konto 2801.02.58148

Støtt kampen mot
menneskehandel
og sexslaveri i
India/Nepal

HimalPartner
konto 3000.15.47107

22400040
Kirkens SOS NYTT NUMMER!

HOS KIRKENS SOS TREFFER DU ALLTID EN Å SNAKKE MED

1 Kor 10,10-13

GRAVMONUMENTER
Topp kvalitet til rimelig pris
- kort leveringstid

Fevik Steinindustri
BJØRKLUND OG HJELMAAS - TRADISJONER I STEIN

SKIFER & GRANITT
Tel. 87 04 72 91 - May Moner • Asnerud, tlf. 07 16, lovås og lok. etter avtale

EURONICS

Bergemoen
Tel.: 37 25 87 77

NB Nidelven Bruk
TRELAST OG BYGGEVARER

Faglig dyktighet og lang erfaring - Rask levering - Kvalitet til riktig pris

Skarpnes, 4854 Nedenes - Telefon: 370 58590
www.nidelvenbruk.no - post@nidelvenbruk.no

fra menighets- RÅDET

PER ARNE GULSTAD
leder for menighetsrådet

Besøk av frivillig

Menighetsrådet (MR) hadde besøk av Børre Olsen på siste møte i 2017. Han er engasjert i diakonale oppgaver i menigheten, som blomsterhilsen til eldre jubilarer, marsjer og løp etter gudstjenesten. Inntekten av de sistnevnte tiltakene går til bibler i India gjennom Evangelisk Orientmisjon og til arbeid mot menneskehandel gjennom Himalpartner. Han har også tatt initiativ til tema-kvelder om bønn med biskop Stein Reinertsen og pater Sigurd Markussen. For å engasjere flere i diakonale oppgaver mente han at det var viktig at personer fikk arbeide med det de hadde mest interesse for og bruke minst mulig tid på møter. MR takket Børre for den tjenesten han gjør for menigheten vår.

Budsjett 2018

De største postene i menighetens økonomi gjelder personalkostnader for de ansatte. De fleste av disse kostnadene inngår i Grimstad kirkelige fellesråds budsjett og er ikke med i menighetsrådets budsjett. For menighetsrådet er inntekter og kostnader fordelt på MU Fjære og MU Fevik. I budsjett for Fjære er det kr 450.000 i inntekter og kostnader, mens Fevik har inntekter og kostnader som utgjør kr 600 000. De viktigste inntektspostene er offer, kiosk- og billettsalg på arrangementer, basar, parkeringsavgift Fjære-

heia, egenandeler turer og givertjeneste.

Kostnadene er størst for Fjæreposten, konfirmandturer, deler av personalkostnader til trosopplæring. For å opprettholde dagens aktivitetsnivå er vi avhengig av større bidrag fra menighetens givertjeneste, da vi allerede har brukt noe av reservene. FMU har eget budsjett med sine egne inntekter og kostnader.

Utgivelser Fjæreposten 2018

I samråd med redaktøren er det bestemt at Fjæreposten skal ha 6 nummer i 2018. Dette er det samme antall nummer som vi har hatt de siste årene. Det betyr at menigheten må dekke kr 295.000 å utgi Fjæreposten. Inntekter fra gaver og annonser utgjør kr 135.000. Det betyr at menigheten må dekke kr 160.000 av andre midler. MR er takknemlig for alle som gir gaver til Fjæreposten, men vi trenger flere inntekter for å fortsette med samme antall utgivelser pr år.

Strategisamling for menigheten

Valgte medlemmer av menighetsrådet, menighetsutvalgene i Fjære og Fevik, driftsstyret og noen fra ledergruppen i FMU og ansatte i menigheten hadde strategisamling i slutten av januar. Jan Inge Tungesvik ledet samlingen. Vi vil komme tilbake med mer om det som ble diskutert på denne samlingen i neste nummer av Fjæreposten.

Strategisamling i Fevik kirke i januar. Jan Inge Tungesvik, leder i menighetsutvalget i Fevik sto for møteledelsen. Omlag 30 personer med ulike roller i menighetens arbeid var møtt fram for å snakke om veien videre for Fjære menighet.

Møteplan for 1. halvår 2018

Menighetsrådet planlegger møter disse dagene: 7. februar, 20. mars, 2. mai og 5. juni. Kom gjerne med forslag til konkrete saker eller kommentar til menighetsarbeidet.

Menighetstur til høsten

MR planlegger og har bestilt sted for menighetstur til NMS sitt leirsted på Åpta ved Farsund 5.-7. oktober. MR garanterer for 50% av leiekostnadene med kr 23000. MR håper mange setter av denne helgen og blir med på denne menighetsturen. Det vil bli program for store og små. Hele storfamilien er velkommen!

BLI MED SOM FRIVILLIG

Har du lyst på en oppgave i menigheten?

Det er mange oppgaver som skal utføres i menigheten vår. De ansatte gjør mye, men de kan ikke og skal ikke gjøre alt. I vår menighet har vi nesten 150 frivillige, men det er behov for enda flere. Ved å gi av deg selv får du mye igjen, nye opplevelser, venner og du kan lære mye. Det er mulig å ha oppgaver for kortere eller lengre perioder. Nedenfor har vi beskrevet noe aktuelle oppgaver:

Medhjelpere Supermandag

Oppgavene er: Gjøre klar til familiemiddagen og rydde etterpå. Det gjelder Supermandag med Barnesang hver mandag i Fevik kirke.

Behovet er 2 personer som kan være med fra kl 1530 til 1700. Det kan også være 2 personer, som tar klargjøringen fra kl 1530 og 2 andre som tar ryddingen fra kl 1630. Det er også en god hjelp om noen kan være med annenhver mandag eller en gang i måneden.

Kontaktperson: Ingunn Metveit Olsen, tlf 37090 8

Verter Bryggekapellet

Oppgavene er: Være tilstede i kapellet og ta imot besøkende, være samtalepartner ved behov, koke kaffe og steke vaffer.

Bryggekapellet i Sorenskrivergården er åpen 6 dager i uken kl 1100-1400 med to verter tilstede. Dette er et samarbeidsprosjekt med alle menigheter i Grimstad og fra vår menighet er det behov for 2 nye verter/vikarer, som vil ha tjeneste 2 ganger i måneden.

Kontaktperson: Gerd Torhild Risholm, tlf 99410122

Forfatteren i Skibberheia

Hilde Johanne Raabu Andersen ringte og fortalte hun hadde en tekst om Maria, Jesu mor, som hun lurte på om kunne passe for Fjæreposten. Teksten står på side 14-15.

PEER RØDAL HAUGEN
tekst & foto

Da jeg fikk lese den forsto jeg at dette var en person som hadde både formuleringsevne og litterær fantasi. Men jeg stusset på at hun bodde på Fevik og at jeg visst ikke hvem det var... Forklaringen viste seg å være at hun i mange år har hatt tilhold i Filadelfia i Arendal, men de seinere åra har hun og mannen funnet seg ny tilhørighet i Misjonssalen i Grimstad, hvor jeg traff henne første gang. Opphavelige kommer hun fra Austre Moland og har hatt Dalen Mi-

sjonshus som sitt sted. Der var faren leder, og i heimen hennes losjerte emisærer og misjonærer som skulle preke på misjonshuset.

Familien hadde sterke bånd til Misjonssambandet. Mange på Vik vil huske Tora og Christen Christensen, som bodde i huset Siv og Gunnar Eintveit har i dag. De var tante og onkel til Hildes mor. Tora var søster til hennes bestefar.

Fortellingen hennes, som følger på de to neste sidene, er en forholdsvis krevende sjanger: Å gå inn i bibelske fortellinger og dikte til noe som kan ha skjedd, men som ikke

står i bibelteksten. I beste fall finnes det hint i andre kilder eller i bibelforskning, men i hovedsak er det forfatteren som spinner sin fortelling rundt knappe, men presise bibeltekster.

— Jeg har prøvd å tenke meg hvordan det kan ha vært å være mor til Jesus. Hvordan var det å se ham avdekke og leve ut det hun visst at han var — Guds sønn? Hva kunne hun vite og tenke om det liv som ventet sønnen hennes?

Hilde Johanne startet skrivingen i godt voksen alder. År med barn og familie hadde ikke gitt mye rom for noe slikt,

selv om hun alltid har likt å skrive. Helt fra jentedagene har hun vært en flittig brevskriver med pennevenner i inn og utland.

Men det var en et skrivekurs for en del år siden som tente denne lysten på nytt. Gjennom et korrespondansekurs i regi av Norsk Forfatterforening enda noe seinere vokste denne lyten ytterligere, takket være gode tilbakemeldinger som sa at hun hadde evnen til å skrive. Oppglødd av responsen fra skrivekurset tok hun kontakt med bladet Familien. De var positive og oppfordret henne til å skrive flere. Om lag ti noveller har hun hatt på trykk der, i tillegg til en føljetong. Men så kom det nye folk i bladet og hun mistet kontakten sin. Med det forsvant også noe av inspirasjonen, som hun nå prøver å leite fram igjen.

I tillegg til novellene hun har skrevet for Familien, har hun beskjeftiget seg med historiske stoff til årbøkene som historielaget i Moland gir ut.

— Jeg synes det er spennende å dikte utifra hvordan folk hadde det og levde før i tida. Akkurat nå holder jeg på med en tekst som starta med en innvandrer fra Sverige, som kom over fjellene og slo seg ned i Gudbrandsdalen. Jeg fått hovedpersonen opp i ei gullgruve i Amerika, men sliter litt med hvordan jeg skal få ham derifra, ler hun.

De bibelinspirerte tekstene startet med at hun tok fatt i juleevangeliet.

— Den var det nydelig å skrive — historien om Maria fra hun var gjeterjente i Nasaret til hun føder Jesus i Betlehem.

På sett og vis er den forløperen til den teksten vi trykker her. «Den lange reisen» kalte hun den, og fikk den publisert både i avisen Norge IDAG og i et spesialbilag til Agderposten for noen år siden.

Kvinnen som møtte Jesus ved Sykarbrønnen i Samaria

har hun også skrevet fra, og levde seg inn i møtet mellom Jesus og denne kvinne som hadde falt på utsiden i sitt eget hjemmemiljø på grunn av sin uryddige fortid. Men den har ingen fått lese enda, betror hun meg.

For tiden holder hun på med en tekst om Betania-hjemmet, altså om Maria, Marta og Lasarus. De var nære venner av Jesus, men kunne ikke forstå hvorfor han somlet så med å komme til dem da Lasarus ble syk og døde.

— Det var fantastisk å komme til Jerusalem og Oljeberget. Dessverre rakk vi ikke å se Betania... Den lille byen skulle jeg gjerne sett.

Fortellingen om Betania sitter spikret i minnet fra leksen hun lå hjemme på sofaen og leste og lærte som 3. klassing.

— Jeg kan gjengi ordrett fra lærboka: «På Oljeberget øst for Jerusalem lå den lille byen Betania. Der bodde Lasarus, Marta og Maria, og Jesus besøkte dem ofte...». Jeg er glad i Jesus. Historiene om ham har lagt seg her inne, og jeg tenker mye omkring de ofte korte og knappe bibeltekstene. Fordi fortellingene sitter så ryggmargen har jeg også så mange tanker omkring dem, som det er lett å spinne rundt til en større fortelling. Skrivingen blir min måte å lese Bibelen på, sier hun og påstår at hun egentlig ikke er en så habil bibelleser.

— Jeg håper at folk ved å lese fortellingene mine skal bli inspirert til å lese mer i Bibelen i selv, oppleve tekstene på nytt. Gud har gitt meg et barnlig sinn — jeg blir visst aldri voksen. Og det han har gitt meg, det bygger jeg på.

— Men noen bok er det ikke blitt enda?

— Nei... Å, nei... Nei, kan du tro...

Men så kommer det fram at hun har hatt uten en føler for ikke så lenge siden. Akkurat den førte ikke frem. Tanker er ikke helt fremmed. Så hvem vet...

Fjære menighetsråd	Menighetsutvalget i Fjære	Menighetsutvalget på Fevik
Per Arne Gulstad (leder), tlf 41308949, Håkon Lindeberg (nestleder), Elin Rogn Nilsen, Per Kristian Finstad, Gerd Elsie Larsen, Anne R. Hodnebrog, Helle Bringsverd Taasti, Inger Johanne Dalholt Arnevik og Helge Spilling (sokneprest), Anne Marie Midtbø (daglig leder) er sekretær for rådet.	Eli Skaiå (leder), tlf 41363313, Inger Elise Berg (nestleder), Irene Skjæveland, Berit Stiansen, Bjørg Topstad, Sven Andreas Lindvall og Helle Bringsverd Taasti og Helge Spilling.	Jan Inge Tungesvik (leder) tlf 90777734, Berit Fjelde Marthinsen, Per Kristian Finstad, Leif Andreassen, Thomas Schaefer, Øystein Abrahamson og Tore Laukvik

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

MULTI REGNSKAP

Avdeling Fevik
Moy Moner 95, 4885 GRIMSTAD • tlf. 37 04 40 06 • hilde@multiregnskap.no

VI KAN BILI!

JP & Thygesen AS

BIL & KAR. VERKSTED
Lillesandsvn. 29, 4877 GRIMSTAD
Tlf. 37252930 • www.jpthygesen.no

Haglund Regnskap AS
Autorisert regnskapsførerselskap

Regnskap - Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no

TRYKKSAKER, bla. hefter, konv., innbydelser, reklameartikler, visitkort
TØYTRYKK - BILDEKOR - BILDER I STORFORMAT (også på lerret)

Digitalprint as
Grimstad Trykkeri

Adresse: Lillesandsvn. 25 (Vianorbygget) • Telefon: 37 04 26 75
E-post: digitalprint@getmail.no

Hageland

Syvertsens Gartneri / Skogheim Gartneri
Vi støtter Fjære menighets arbeid

SPAREBANKEN SØR

Grimstad
grimstad@sbcr.no
www.sbcr.no
tlf. 09200

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Kvinnen ved korset

Av Hilde Johanne Raabu Andersen

De siste bakkene opp til hjembyen Nasaret kjentes ekstra tunge i dag. Veien hadde vært både lang og strabasjøs for den vesle familien på tre. Josef hadde trofast leiet eselet hver dag siden de dro fra Egypt med den lille gutten deres, som nå hadde rukket å bli 2 år.

MARIA lot blikket gli utover åsene og bort til det stedet der engelen Gabriel hadde besøkt henne og fortalt at Gud ville bruke henne som mor til Verdens Frelser. Da gutten var født, hadde Maria og Josef kalt ham Jesus, slik engelen hadde sagt. Det var litt rart å gå opp bakkene igjen nå, minnene strømmet på. Alle tankene hun hadde gått med de første dagene og ukene. Hva ville folk si og tro om henne? Men med alt hun hadde opplevd, var det bare gildt å komme tilbake igjen — å komme hjem.

— Josef, vi må stoppe lott hos mor og far. De har jo ikke sett Jesus etter at han ble født, vet du!

Maria visste at de måtte ta en liten omvei, men byen var så liten at det var ikke så mye tid å miste. Anna og Joakim satt på steinhella ved døråpningen da de hørte noen kjente stemmer og så en liten gutt komme springende mot dem med en blomst i handa.

— Mormor, ropte den lille frydefullt og rakte frem to små, lubne hender, som fort ble omfavnet av Annas kjærlige mormor-hender.

— Er det virkelig deg, du lille Jesus-barnet mitt!

Anna måtte tørke noen tårer med hodesjalet sitt, mens Joakim rettet seg opp i ryggen og smilte fra øre til øre. De hadde ventet lenge på denne dagen, og nå kunne de nesten ikke tro det de så.

— Vår kjære datter, tenk at Gud har holdt sin velsignede hånd over deg og Josef, ja også over Jesus-barnet da! Velkommen hjem! Kom nå inn og få dere litt mat!

Anna og Joakim snakket i munnen på hverandre.

Josef bant eselet og fikk noe høy sammen med godt, kaldt vann fra bekken.

Den lille gutten pludret i vei på sitt språk, som han hadde lært mens de var i Egypt.

Maria fortalte om reisen, om spennende opplevelser, så som røvere som lurte i skogbrynene og farefulle krysnings av elver. Hun fortalte også om ankomsten til Betlehem og om den natten da Jesus ble født. Dette hadde ikke Anna og Joakim hørt om, så de satt med store øyne og lyttet.

— Men hele tida skjønnte vi at Gud holdt sin hånd over oss, slik Han lovet meg, og nå er vi her. Takk og takk, dere kan tro vi er glade.

Hun løftet hendene til lovprisning og vendte blikket mot himmelen.

Anna og Joakim var ikke mindre glade over at de hadde fått dattera si hjem igjen.

Huset til Josef og Maria sto akkurat som da de dro for to år siden, og Maria sendte noen lengselsfulle blikk mot det da de nærmet seg. Dette var jo det virkelige hjemmet deres, og det var her de skulle bo og verne om hus og barn. Hun pustet lettet ut da de endelig kom hjem.

— Her skal vi bo, sa hun til veslegutten sin, mens hun holdt ham på armen og strøk ham over de mørke krollene hans.

Josef så kjærlig bort på de to han elsket så høyt, og gledet seg over å være tilbake i hjembyen.

Det var mye å ta fatt på i huset og utenfor etter to lange

år i landflyktighet. Maria strevde med husarbeid og matstell, mens Josef tok seg av arbeidet på åkrene og i snekkerverkstedet sitt. Veslegutten fant etter hvert veien bort til nabobarna og ble gode venner med dem.

Maria visste at hun hadde et spesielt ansvar for Jesus, så derfor fulgte hun nøye med når han var ute og lekte. Etter hvert som han vokste, utviklet han seg både språkmessig og sosialt. — Mer enn en gang satt hun undrende over de svare han ga henne, når hun hadde irettesatt ham litt.

En dag da hun hadde forberedt ham på å bli storebror, hadde han bare sett på henne og sagt:

— Men du får nok ingen slik som meg igjen, mor.

De store øynene hans dvelte ved hennes og Maria ble nesten svar skyldig.

— Nei, gutten min, du er den første og kanskje mest dyrebare jeg har fått, men jeg tror nok at Gud vil at jeg skal bli like glad i de søsknene Han vil gi deg.

Hun skjønnte at Gud virkelig hadde tatt en stor plass i hjertet til Jesus, og det takket hun for. Stadig var hun full av undring over den gode gutten sin.

Anna og Joakim kom ofte på besøk, men en dag kom Anna alene. Jesus, som da var 4 år, ble så glad at han løp og omfavnet henne nede på stien.

— I dag skal det hende noe stort hos dere, sa Anna. — Kan du gjette? Du skal bli storebror.

Hun løftet gutten opp og bar ham bort til huset der Maria lå i sengen sin.

Selv om hun hadde vært

igjennom en fødsel en gang før, syntes Maria det var godt å få hjelp av sin mor denne gangen.

Josef lot snekkerarbeidet vente og tok seg heller av Jesus mens fødselen sto på.

Ikke lenge etter hørte de to et lite barneskrik, og Anna kom ut i døråpningen med en velskapt liten guttebaby.

— Se, sa hun til Jesus, du har fått en liten bror!

Jesus satt på fanget til Josef og stirret på det nye underet. Så flyttet han blikket mot Josef og utbrøt:

— Jeg kan jo leke med ham når han lærer å gå. Da må han lære å arbeide her i verkstedet slik som meg, ikke sant? Jesus var tydelig stolt over å ha blitt storebror.

Hverdagene gikk sin gang for Maria. Nå var hun tobarnsmamma og hadde mye å gjøre. Jesus var ute hele dagene og vekslet mellom å leke med vennene sine og å være i verkstedet hos Josef.

Han hadde mange tanker i sitt lille hode, tanker som stadig fikk Maria til å bekrefte at han virkelig var Guds Sønn og Under.

— Se, mor, ropte han en gang han så en blomst utenfor huset deres.

— Den lille blomsten strekker seg opp mot Himmelen, dit skal jeg også en dag. Det har Gud sagt til meg.

Maria skjønnte straks bildet, og tok den vesle gutten inntil seg, mens hun tenkte på fremtiden hans. Den lå i Guds hand. Underlige ting hendte når Jesus var ute med vennene sine.

En gang da han var 5 år gammel, lekte han en dag ved

en bekk. Han ledet vannet inn i groper, og med ett eneste ord bød han vannet å bli rent, hvilket det også ble. Så formet han myk leire til 12 spurver. Dette likte ikke jødene, for det var sabbat. Derfor sa de straks fra til Josef, far hans.

— Hvorfor gjør du dette på sabbaten, du vet at det ikke er lov?

Men da klappet Jesus i hendene og ropte til spurvene; — Av sted, fly, og husk på meg dere som nå lever!

Dermed fløy spurvene av sted og kvitret, som om de takket for livet.

Slike små og store hendelser var det nok av i livet for Maria og Josef.

Etter hvert som familien vokste, ble det mer ansvar for de eldste barna, og Jesus, Jakob, Judas og Simon fikk ordre om å passe sine småsøsken.

En dag var de nede ved bekken og lekte. Maria hadde formant dem om å være forsiktige. Men plutselig plumpet vesle Ruth uti vannet. Simon var raskt på pletten og fikk dratt henne opp, men hun var helt livløs. Så ropte han på Jesus, og alle kom styrtende til.

Jesus løftet den lille søsteren opp i armene sine, så opp mot himmelen og sa:

— Far, jeg ber deg, gi livet tilbake til Ruth!

Straks åpnet hun øynene og smilte til dem.

Nok en gang måtte Maria sette seg ned og tenke på hvilken sønn hun hadde fått, og takke Gud.

Nå var han blitt så stor at han måtte lære seg bokstaver og tall. En av lærerne het Sakkeus, og han ville ta på seg ansvaret

for å lære ham opp. Men da de kom til skolen, ble læreren forundret over all hans viten, og skjønnte at han kom ingen vei med å undervise denne lille gutten, som hadde all sin visdom fra Himmels Gud. Jesus ga ham så underlige og kloke svar at Sakkeus ble helt målløs.

Hele nabolaget hørte om denne hendelsen, og Maria og Josef fant det tryggest å holde Jesus hjemme fra skolen. Han kunne mer enn alfabetet.

Sabbaten var helg og hviledag for hele familien. Da var det synagogen som var samlingsstedet. Josef og Maria satte seg sammen med de minste barna, men de lot Jesus få gå helt fram til alteret.

— Der må jeg være, for det er jeg jeg hører hjemme, vet du, sa han til foreldrene sine.

Maria fulgte nøye med på hva som ble sagt og ba inderlig til Gud om å passe godt på gutten hennes. Hun visste jo så altfor godt at han var et Guds under.

Synagogeforstanderen rullet ut toraen og leste høyt fra den. Jesus fikk med seg hvert eneste ord. De eldste så på denne oppvakte og høflige gutten og ga ham svar etter hvert som han kom med spørsmål.

— Kan det virkelig være mulig at han er Guds Sønn, den Messias som vi venter på?

Gamle Isac så bort på Jona og undret seg over denne årvåkne gutten.

Hjemme i Josefs hus gikk livet sin vante gang. Snekkerverkstedet ble arenaen for deres daglige sysler, alle guttene måtte hjelpe til der.

Selv om Maria var en god og kjærlig mor for alle barna sine, glemte hun ikke at det var Jesus som var hennes største under. I dagene om gikk, tenkte hun ofte på fremtiden hans. En solfylt ettermiddag mens hun forberedte middagen deres, tok hun seg en tur bort til verkstedet. Døren sto åpen, og ingen hadde sett henne komme. Da fikk hun plutselig se at ettermiddagsolen sendte noen stråler bak ryggen på Jesus og dannet liksom et kors over ham. Dette sa hun ikke til noen, men gikk og grunnet på synet hun hadde hatt.

— Hva vil du, Gud, med denne gutten du har gitt meg? Hva slags liv vil han få her sammen med oss?

En natt våknet hun med et rykk etter å ha drømt. Da hadde Gud selv talt til henne og sagt:

— Maria, det er Jeg som har sendt deg denne Sønnen. Han er en himmelsk Sønn og veien hans på jorden her ligger i min hånd. Ikke vær redd, Maria, han er min og Jeg vet hvilken vei han skal gå. Stol på Meg og la Meg lede ham!

Maria satte seg opp i sengen og stønnet så høyt at Josef våknet.

— Hva er det, Maria, er du

dårlig? Josef så på sin kjære hustru med en bekymret mine i nattemørket. Han så bare konturene av det kjente og kjære, vakre ansiktet hennes.

— Nei, jeg bare... jeg vet ikke... jeg tror det måtte være Gud som vekket meg og sa at jeg ikke måtte være redd for Jesus. Du vet, Josef, jeg tenker jo mye på fremtiden hans... Han skal jo bli Verdens Frelser.

Josef tok henne kjærlig inntil seg og trøstet så godt han kunne, tankefull som han også ble.

Det nærmet seg påske, og Josef hadde bestemt at denne gangen måtte de ta med Jesus til Jerusalem. Nå var gutten 12 år og hadde lov til å bli med på festen.

Jesus gledet seg til å dra og Maria pakket sammen mat og klær. Nå strømmet minnene på fra sist gang hun og Josef la ut på en slik reise. Det var da de skulle til Betlehem.

På veien fikk de følge med slekt og venner som også gledet seg til påskefesten.

Hele tiden holdt Maria øye med hvor Jesus var i flokken. Han ville helst gå i følge med Aron, som var blitt hans beste kamerat. Det var ikke alltid like lett å se de oppløpne guttene i den store folkemengden, men de dukket alltid opp ved foreldrene sine.

— Du må jammen være forsiktig med hvor du går, så du

ikke kommer bort fra oss, sa hun til gutten sin.

— Nå er jeg 12 år og har kontroll på meg selv, var det overbevisende svaret han ga henne.

Maria måtte godta dette svaret, men det syntes som om det var å svelge en kamel.

Under hele festen satt Maria og Josef sammen med Jesus slik at han kunne få med seg mest mulig av det som ble sagt. Ennå var han bare et barn, men fremmede kom stadig bort til Maria og hilste på henne og beundret sønnen hennes. Jungeltelegrafene gikk, og alle fikk vite hvem Jesus var, gutten fra Nasaret.

— Der..., ropte Maria plutselig.

— Josef, se der — der er han midt mellom de eldste... Kan du skjønne at han kan ha noe der å gjøre...? Se, Josef, han snakker jo med dem... lurer på hva han sier... Tror du han får noen svar?

Atter en gang måtte hun vende blikket oppover og takke sin Far i Himmelen. Hele hjertet hennes var fylt av lovprisning og takk.

Endelig fant de gutten sin igjen. Nå slapp hun å bekymre seg og anklage seg selv for ikke å ha passet godt nok på ham. Maria banet seg vei i folkemengden helt fram til der Jesus sto. De eldre mennene stirret vantro på henne da hun la begge hendene på Jesu spinke menneskene som toget i flokk og følge, alle i forskjellige retninger. Kvinnene gikk og lettet på hodesjalet deres, og grudde seg kanskje en smule til den lange veien de hadde hjem i denne varmen.

Alle gikk og snakket med hverandre og var vel fornøyd med påskefesten. Maria var så glad for at Jesus hadde fått med seg så mye, for nå hadde han sikkert en masse å fortelle de eldste i synagogen hjemme i Nasaret.

Men da de hadde gått en dag, kunne ikke Maria finne Jesus i det store følget deres. Hun og Josef lette overalt mellom kjente og ukjente mennesker, spurte etter ham og var helt forvilet.

— Hva har jeg gjort, tenkte Maria, har jeg ikke passet godt nok på dette barnet som Gud i sin nåde har betrodd meg? Å, nå har jeg vel ødelagt hele frelsesplanen for min Far i Himmelen...

Hun kunne ikke finne nok ord til å bebreide seg selv med. Ikke ett ord sa hun til Josef, han var oppskaket nok som han var.

— Vi må dra tilbake til Jerusalem og til Tempelet, var Josef sin klare konklusjon.

Som sagt, så gjort. De gikk tilbake til Tempelet og lette blant de menneskene som ennå ikke hadde kommet seg avsted. Tre hele dager lette de, og mindre og mindre så de ut til å lykkes. Ikke ett spor etter gutten deres.

Maria slo seg for brystet og vendte blikket opp mot himmelen.

— Nå må du hjelpe meg, Gud, hvisket hun mens tårene rant nedover det svette ansiktet hennes. Støv og skitt hadde blandet seg med svetten, så nå var hun og Josef helt grå i ansiktene. Josefs skjegg var vått av svette og hang i tjaser nedover haka hans.

— Der..., ropte Maria plutselig.

— Josef, se der — der er han midt mellom de eldste... Kan du skjønne at han kan ha noe der å gjøre...? Se, Josef, han snakker jo med dem... lurer på hva han sier... Tror du han får noen svar?

Atter en gang måtte hun vende blikket oppover og takke sin Far i Himmelen. Hele hjertet hennes var fylt av lovprisning og takk.

Endelig fant de gutten sin igjen. Nå slapp hun å bekymre seg og anklage seg selv for ikke å ha passet godt nok på ham. Maria banet seg vei i folkemengden helt fram til der Jesus sto. De eldre mennene stirret vantro på henne da hun la begge hendene på Jesu spinke menneskene som toget i flokk og følge, alle i forskjellige retninger. Kvinnene gikk og lettet på hodesjalet deres, og grudde seg kanskje en smule til den lange veien de hadde hjem i denne varmen.

Alle gikk og snakket med hverandre og var vel fornøyd med påskefesten. Maria var så glad for at Jesus hadde fått med seg så mye, for nå hadde han sikkert en masse å fortelle de eldste i synagogen hjemme i Nasaret.

Men da de hadde gått en dag, kunne ikke Maria finne Jesus i det store følget deres. Hun og Josef lette overalt mellom kjente og ukjente mennesker, spurte etter ham og var helt forvilet.

— Hva har jeg gjort, tenkte Maria, har jeg ikke passet godt nok på dette barnet som Gud i sin nåde har betrodd meg? Å, nå har jeg vel ødelagt hele frelsesplanen for min Far i Himmelen...

Hun kunne ikke finne nok ord til å bebreide seg selv med. Ikke ett ord sa hun til Josef, han var oppskaket nok som han var.

— Vi må dra tilbake til Jerusalem og til Tempelet, var Josef sin klare konklusjon.

Som sagt, så gjort. De gikk tilbake til Tempelet og lette blant de menneskene som ennå ikke hadde kommet seg avsted. Tre hele dager lette de, og mindre og mindre så de ut til å lykkes. Ikke ett spor etter gutten deres.

Maria slo seg for brystet og vendte blikket opp mot himmelen.

— Nå må du hjelpe meg, Gud, hvisket hun mens tårene rant nedover det svette ansiktet hennes. Støv og skitt hadde blandet seg med svetten, så nå var hun og Josef helt grå i ansiktene. Josefs skjegg var vått av svette og hang i tjaser nedover haka hans.

— Der..., ropte Maria plutselig.

— Josef, se der — der er han midt mellom de eldste... Kan du skjønne at han kan ha noe der å gjøre...? Se, Josef, han snakker jo med dem... lurer på hva han sier... Tror du han får noen svar?

Atter en gang måtte hun vende blikket oppover og takke sin Far i Himmelen. Hele hjertet hennes var fylt av lovprisning og takk.

Endelig fant de gutten sin igjen. Nå slapp hun å bekymre seg og anklage seg selv for ikke å ha passet godt nok på ham. Maria banet seg vei i folkemengden helt fram til der Jesus sto. De eldre mennene stirret vantro på henne da hun la begge hendene på Jesu spinke menneskene som toget i flokk og følge, alle i forskjellige retninger. Kvinnene gikk og lettet på hodesjalet deres, og grudde seg kanskje en smule til den lange veien de hadde hjem i denne varmen.

Alle gikk og snakket med hverandre og var vel fornøyd med påskefesten. Maria var så glad for at Jesus hadde fått med seg så mye, for nå hadde han sikkert en masse å fortelle de eldste i synagogen hjemme i Nasaret.

Men da de hadde gått en dag, kunne ikke Maria finne Jesus i det store følget deres. Hun og Josef lette overalt mellom kjente og ukjente mennesker, spurte etter ham og var helt forvilet.

— Hva har jeg gjort, tenkte Maria, har jeg ikke passet godt nok på dette barnet som Gud i sin nåde har betrodd meg? Å, nå har jeg vel ødelagt hele frelsesplanen for min Far i Himmelen...

Hun kunne ikke finne nok ord til å bebreide seg selv med. Ikke ett ord sa hun til Josef, han var oppskaket nok som han var.

— Vi må dra tilbake til Jerusalem og til Tempelet, var Josef sin klare konklusjon.

Som sagt, så gjort. De gikk tilbake til Tempelet og lette blant de menneskene som ennå ikke hadde kommet seg avsted. Tre hele dager lette de, og mindre og mindre så de ut til å lykkes. Ikke ett spor etter gutten deres.

— Du må jammen være forsiktig med hvor du går, så du

det skjer
SNART

Vårprogram 2018

STRIKKEKAFÉEN

- 11.01 **Marit Lybye Bakke:** Mat til glede og helse
08.02 **Merete Nybro Berg:** Lappeteknikk og syng
08.03 Kvinnedagen: Den første kvinnelige prest
v/ **Anne Ragnhild**
12.04 **Lisbeth Sætra,** (naturfotograf) viser bilder
fra naturens rike
24.05 Våravslutning hjemme hos Klara Tveito

guttetur på ski

2.-4. mars

Langeid - Gaukhei - Brokke / TURINVITASJON

AVREISE Fjære skole fredag kl 16.00. Overnatting på Bygland Hotell i hytter, middag, frokost.
LØRDAG går turen fra Langeid til Gaukhei, 19 km. Vi har leid utleie hytta. Stiger fra Langeid 250 moh. til 600 moh. etter tre km, men her går vi på ubrøytet vei med skuterspor.
SØNDAG går turen nordover og nesten til Øyuvsbu, tar til høyre noe før, følger sesilåmitraseen ned til Jarnsverk litt ovenfor Brokke. 30 km, langt, men lettgått, mye over islagte vann, siste 13 km nedover på fast trase mot Jarnsverk.
LØYPENE er kvistet. **HELGE PREST** gir oss ord for dag og natt.
Middag på vei hjem.
TURPRIS blir ca kr 1.700 for DNT-medl. og kr 1.800 for ikke-medl. som inkl. alt unntatt brødat osv
PÅMELDING og spørsmål til Leif på mail: lhodnebr@gmail.com eller 975954772.
Bli med. Vi er 18 påmeldte og har plass til 25.

Med hilsen turgruppa i Fjære menighet: Helge prest, Jan Midtbø, Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog

Å være biskop

Refleksjonskveld
i Grimstad kirke
22. mars kl 19.00

Stein Gjulem samtaler med

**Biskop
STEIN REINERTSEN**

med utgangspunkt i boken
«I kjærlighetens sirkel» av
Eivind Skeie, om egyptiske
biskop Thomas

Medvirkende:

Inger-Helen Kilsti,
Kari Hunsager,
Hjalmar Bjerga,
Torunn Fløistad Rike og
Grimstad kirkekor

FJÆRE KAMMERKOR

Søndag 11. mars kl. 19.30, Fjære kirke

Fremfører J.S. Bachs

Magnificat

BWV 243

(Marias lovsang)

DIRIGENT
kantor Andrea Maini
Inngang: kr 200

SCOTT OM OM Å DØ

Jeg skal bare gå til en ny plass, hvor
her er bedre i alle måter, jeg skal kun bytte
opholdssted, bytte det vonde med idelig
godt —

Slik lå Markus i benken og snakket til
Gud og befridde sig selv. Og ettersom
dagene lakket og gikk blev han mer og mer
hengiven i det og kjente sig mer og mer lett
og glad. Her kom så mange slags tanker til
ham og støttet ham og muntret ham og, så

mange forestillinger likesom med utsyn vidt
over verden og alt. Han lå ikke her og
skulde dø, han stod ikke ved slutten på
livet, syntes han, men han stod ved for-
klaringen til det. Her skulde oplates for ham
nu, han skulde få overblikket, forståelsen av
det vanskelige, det dype, det dunkle, det
evige selv. Bindet skulde bli tatt fra hans
øine, avgrunnene skulde åpne sig for ham,
her skulde ingen hemmelighet være, men
klarhet og lys hvor han så hen. Hver en
motgang han hadde hatt, hver en skuffelse,
hvert et tap — han skulde få grunnen nu, få

vite hvorfor og hvortil og mer. Hvert et
spørsmål han hadde gått med, hver en und-
ring inni ham selv — det skulde få sitt svar
nu.

(Fra Kilden kap. 19)

